

opinions דעות

החמצת בגדול ביבי, פעמיים

שלחו להדפסה

ספוס

מעטים המנהיגים שבחלקם נפלה ההזדמנות להפוך מצב בלתי נסבל ויפעלו, ואחרים יחמיצו אותה. אך מעטים המנהיגים שנופלת בחלקם הזדמנות לגדולה של נ להפיכת מצב בלתי נסבל על פיו, ובכך להירשם בהיסטוריה לצדם של מנהיגים דגולים כליב צ'רצ'יל, ורוזוולט.

בחלקם של מנהיגים נופלות הזדמנויות אינספור לעשייה משמעותית. מקצתם יזהו הזדמנור ויפעלו, ואחרים יחמיצו אותה. אך מעטים המנהיגים שנופלת בחלקם הזדמנות לגדולה של נ להפיכת מצב בלתי נסבל על פיו, ובכך להירשם בהיסטוריה לצדם של מנהיגים דגולים כליב צ'רצ'יל, ורוזוולט.

בחלקם של מנהיגים נופלות הזדמנויות אינספור לעשייה משמעותית. מקצתם יזהו הזדמנור ויפעלו, ואחרים יחמיצו אותה. אך מעטים המנהיגים שנופלת בחלקם הזדמנות לגדולה של נ להפיכת מצב בלתי נסבל על פיו, ובכך להירשם בהיסטוריה לצדם של מנהיגים דגולים כליב צ'רצ'יל, ורוזוולט.

בחלקם של מנהיגים נופלות הזדמנויות אינספור לעשייה משמעותית. מקצתם יזהו הזדמנור ויפעלו, ואחרים יחמיצו אותה. אך מעטים המנהיגים שנופלת בחלקם הזדמנות לגדולה של נ להפיכת מצב בלתי נסבל על פיו, ובכך להירשם בהיסטוריה לצדם של מנהיגים דגולים כליב צ'רצ'יל, ורוזוולט.

לא חבל? פרופ' דוד הראל

עוד בערוץ הדעות :

- [געגועי לג'ורג' בוש](#) / יגאל וולט
- [להביט בפני לוחמי השיטת - ולהתנצל](#) / דרור זאבי
- [מצרים - ספינה ללא קברניט](#) / אפי איתם
- [אנחנו בהריון חברתי, אסור להפיל](#) / ענבל זידר

לחצו כאן להגדיל הטקסט

הנה אחת: [המחאה המופלאה](#) שפרצה ברוטשילד לפני כמה שבועות היא האירוע המשמעוו ביותר בחברה הישראלית מאז קום המדינה. העם ניצב שם כאיש אחד, ניצוץ ותמימות בעי והוא כואב עד מאד. נכון, הוא גם צועק, מוחה, מפגין, רוגז ומתלונן. והוא דורש שינוי גדול. בעיקר, ביבי, הוא מתחנן שתקשיב. עיניו נשואות אליך כילד סובל הבוכה להוריו. מפגיני רוטשילד רוצים לראות אותך בעין, ולו רק כדי שתשב איתם ותשתוק, ותקשיב ותפנים - או אמת. אחר כך תוכל ללכת לדרכך ולחפש פתרונות.

זחוחים עד אימה. נתניהו ושטייניץ (צילום: נועם משקוביץ)

ואתה? קר ומנוכר, זחוח עד אימה, אפילו לא חשבת להגיע. לא ייאמן! ברור שעוגת התקצ מוגבלת, אך השאלה אינה מה היה קורה לו היית רוטשילד, אלא מה היה קורה לו היית רוטשילד. הרי הופעת במהירות הבזק בהתרחשויות זניחות בהרבה, מלא עזוז ומרץ. היש מושג איך היו נראים פני הדברים לו הגעת לרוטשילד בעצמך לפני שבועיים-שלושה, במקוון להקים ועדות או לשלוח את מזכיר הממשלה ואת שרת הספורט למיקרופונים?

כשישאלו אותך נכדיך איך היה שם בקיץ 2011, איך נראו האוהלים, איזו אנרגיה זרמה שנ כיצד נראו ונשמעו האנשים, ומה נכתב על הפוסטרים שנישאו בכל יד, מה תגיד להם? שש מיועצך? שקראת בעיתון? שהיית עסוק במינוי ועדות או בניהול המדינה? זו המדינה, ביבי העם, כאבו כן ואמיתי, והוא מתעצם מיום ליום.

ההזדמנות האחרת ניקרתה

לפניך באביב, כשהרשות הפלסטינית הודיעה על כוונתה להכריז עצמאות בספטמבר. אין ר גדול, ביבי. גם כאן יש עם כואב, שמרגיש עשוק ומדוכא, ורוצה שינוי דרמטי. נכון, גם הוא ז ולפעמים אף [יורה ופוגע קשות](#), כמו בימים האחרונים. אבל גם הוא נושא פניו אליך קודם מ להבנה ולחמלה, שבסופן ישועה. ולא רק הוא: לצדו עם נוסף, שלנו, שמסתאב והולך, בהפ לכובש יהיר, אדנותי ואכזר. גם לו מגיע שחרור ממצב בלתי אפשרי.

ואתה? אפילו לשיטתך שאין עם מי לדבר ואין על מה, היית צריך להיות הראשון שמקדם בו ובברכה הכרזה שכזו. לא רק בשבילם אלא גם בשבילנו. הפתרונות לסוגיות הקשות היו מ. אחר כך, מתוך דיון מורכב ומעמיק בין שתי מדינות, כשוויים מול שוויים. היית יכול להביא לתי קרדינלי ביישום חלקים עקרוניים במגילת העצמאות שלנו. האם יש לך מושג איך היו נראים הדברים (כן, גם בעניין מתקפת הפיגועים האחרונה בדרום) לו היית צובע את ספטמבר בו ובתכלת של ברכה ושלו, במקום לעשות הכל כדי להפוך אותו לספטמבר שחור נוסף?

שתי הזדמנויות לגדולה היו לך, ביבי. את שתיהן החמצת בגדול. פשוט אין לך את זה. יהיה שיהיה, גדול כבר לא תהיה. לא חבל?

פרופ' דוד הראל מהפקולטה למתמטיקה ומדעי המחשב במכון וייצמן הוא ח פרס ישראל ופרס א.מ.ת. וחבר האקדמיה הלאומית הישראלית למדעים.

גולשים מוזמנים להציע טורי דעה: opinions@y-i.co.il